

**ВПЛИВ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ
ФУНКЦІОНУВАННЯ АВІАКОМПАНІЙ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ**

Розвиток ринкових відносин в Україні спричинив руйнування галузевої системи управління повітряним транспортом. Цей процес був необхідний і закономірний, проте первинний ефект виявився різко негативним — зростає кількість аварійних ситуацій, їх тяжкість, зменшилися обсяги перевезень і випуск парку повітряних суден тощо. Значною мірою це було обумовлено тим, що замість наявної системи галузевого управління авіаційним транспортом не було створено еквівалентної системи управління і регулювання транспортної діяльності та відповідної правової нормативної бази, адаптованої до умов ринкового господарювання. На сучасному етапі становлення економіки в нашій країні змінилися взаємостосунки авіатранспортних підприємств з державою.

Підприємства змушені виживати в умовах високої конкуренції з боку інших видів транспорту і успішніших авіакомпаній, самостійно вирішувати поточні завдання виробництва польотів і продажу авіаперевезень без значної фінансової підтримки держави. Вони прагнуть знайти вихід із такого становища, зменшуючи свої витрати і не знижуючи якості пропонованих послуг. У цих умовах шоразу актуальнішим стає ефективне використання ресурсів підприємства. Проблема вдосконалення системи управління підприємством з метою підвищення ефективності, основного критерію якості управління ресурсним потенціалом, який є в розпорядженні підприємства, за своїм змістом дуже складна. В ній сконцентровано всі соціальні й економічні проблеми розвитку підприємства.

Вирішити цю проблему неможливо без вдосконалення законодавчої бази. Саме з цього питання і необхідно розпочинати реформування галузі в цілому та системи роботи окремих підприємств. Велике значення для забезпечення безперервного виробничого процесу на підприємстві має не тільки наявність тих чи інших видів ресурсів, а й їх розподіл за рівнями організаційної структури управління.

Володіння правом розпоряджатися певними ресурсами визначає міру централізації управління на підприємстві. Питання централізації або децентралізації управління пов'язане з проблемою розподілу влади. Необхідний розумний розподіл завдань за ієрархічними рівнями системи управління. Цей розподіл залежить від права керівників того чи іншого рівня розпоряджатися необхідними ресурсами, ухвалювати рішення для конкретної проблеми. Вибір доцільного ступеня централізації управління — завдання оптимізаційне. Воно сприяє поліпшенню соціально-економічних показників підприємства. Всі ці процеси мають регулюватися певними законодавчими актами, що відповідають умовам сучасності.

Науковий керівник – Р.А.Калюжний, д.ю.н., проф.